

[Arbejds- og boligministeren.]

tet mod regeringen under denne debat, og jeg skal opfordre undervisningsministeren til at gøre, hvad der måtte være muligt på dette felt.

Så beder jeg hr. Svend Jakobsen om at læse, hvad der står i indledningen til min tale. Men det er selvfølgelig rigtigt, at i den sidste sætning, hvor jeg fik skrevet: piskede byggeriet op i 1973, burde der have stået: piskede byggeriet op med virkning i 1973, så havde det været korrekt.

Jeg har altså for så vidt svaret på de ting, fordi når vi skal have realkreditforholdene op til nærmere vurdering, skal vi samtidig have forholdet om, at vi ikke når op på de 40.000 lejligheder i 1975, taget op til vurdering. Men jeg konstaterer blot, også i anledning af hr. Kaj Hansens udtalelser, at vi når i år en færdiggørelse af ca. 50.000 lejligheder, og vi er altså stadig væk kun nogle måneder henne i de for lave påbegyndelser af parcelhuse, som vi godt kan se. Alle ting sagt under den forudsætning, at de ting, der er i boligforliget, skal forhandles med boligforligspartierne. Må jeg minde om den sætning: der er endvidere enighed om at holde støtten til byggeriet inden for de i denne aftale fastsatte rammer.

Jeg kunne godt, hvis jeg ville, drille folketinget ved at citere videre i den betænkning, som hr. Svend Jakobsen citerede fra. Det var jo mere korrekt at citere de to næste afsnit, som vismændene også fik sagt, men det skal jeg afstå fra af tidsmæssige grunde.

Så har jeg vist svaret fru Grete Westergaard og skal vende mig til fru Kirsten Jacobsen. Fru Kirsten Jacobsen fik sagt en sætning, som lød noget i retning af, at det var sporadisk, de 150 mill. kr. blev frigivet fra Grundejernens Investeringsfond. Det er ikke den opfattelse, andre har fået. Opfattelsen har tværtimod hos mange været den, at frigivelsen var lidt for håndfast fra boligministerens side, fordi der i frigivelsesbetingelserne stod, at disse penge skulle være begyndt anvendt inden udgangen af marts måned. Jeg har fået adskillig kritik for, at disse betingelser var for snævre og for hårde. De kom selvfølgelig med i den frigivelse med det klare formål at opfylde det ønske, som mange af folketingets medlemmer havde om, at vi skulle have den beskæftigelses-

mæssige effekt af disse midler så hurtigt som muligt.

Så er jeg også nødt til at anholde sætningen om 1 milliard kr. i Grundejernens Investeringsfond til ingen verdens nytte. De fleste af disse midler er anbragt i obligationer, og enhver i dette land, det være sig her fra tinget eller udenfor, der vil anbringe penge i obligationer i øjeblikket, skal ikke høre noget ondt ord fra min side. Det er selvfølgelig en fornuftig ting.

Men jeg fik i mit første indlæg sagt, at jeg ville gerne, når boliglovene kommer til behandling, med de partier, vi sluttede forlig med, gøre forsøg på at stramme boligforligets beskæftigelsesafsnit. Og med at stramme boligforligets beskæftigelsesafsnit mener jeg selvfølgelig nogle regler, der kan fremskynde anvendelsen og frigivelsen af de midler, der er bundet i Grundejernens Investeringsfond.

Må jeg så til sidst sige, at siden den 19. juni 1974 har vi kørt dette emne i arbejds- og boligministeriet med al den kraft og de evner, vi har, og med de muligheder og den fantasi, vi havde. Der er i hvert fald, når de regnes i kronologisk rækkefølge, 13 i boligministeriet og 19 i arbejdsministeriet. Jeg skal afstå fra at nævne de mange, men de er jo delt i to afsnit: ophævelse af gældende restriktioner og lettelse i finansiering.

Det fører mig til sidst til den betragtning, som er knyttet til det første omkring diskussionen af tallene. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi i arbejdsministeriet har diskuteret: hvilken virkning beskæftigelsesmæssigt får summen af disse foranstaltninger? Det er også rigtigt, at vi ikke har været helt enige om tallene, for det er jo en vurdering. De har bevæget sig fra omkring 22.000, og en enkelt har været oppe på 35.000 — det var ikke undertegnede, der var så højt oppe — men virkning har de foranstaltninger fået. For det, der er blevet at se på af arbejdsløshedstallene, skyldes jo den uheldige udvikling, hvor strømmen bort fra fabrikkerne var stærkere end det tempo, vi kunne fylde dem ind i offentlige arbejder med.

Økonomi- og handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg vil gerne først konstatere, at de bemærkninger, jeg gjorde i formiddags om års-